

V Bruseli 2. 5. 2017
COM(2017) 257 final

2017/0087 (COD)

Balík opatrení týkajúci sa dodržiavania predpisov

Návrh

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY

**o stanovení podmienok a postupu, na základe ktorých môže Komisia požiadať podniky
a združenia podnikov o poskytnutie informácií týkajúcich sa vnútorného trhu
a súvisiacich oblastí**

{ SWD(2017) 215 final }

{ SWD(2017) 216 final }

{ SWD(2017) 217 final }

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

• Dôvody a ciele návrhu

Európa je domovom najväčšieho jednotného trhu¹ na svete, kde občania a podniky využívajú právo pracovať, študovať, cestovať, založiť podnik a poskytovať tovar a služby naprieč hranicami. Všetko toto sprevádzajú záruky ochrany zdravia, bezpečnosti, životného prostredia a spotrebiteľa, ktoré poskytujú právne predpisy EÚ. Aby mohli občania a podniky tieto práva plne využívať a aby sa zabezpečilo zachovanie ich dôvery v jednotný trh, je dôležité, aby sa dodržiavali pravidlá EÚ. Preto Komisia vo svojom oznámení „Zlepšovanie jednotného trhu: viac príležitostí pre ľudí a podniky“ uviedla, že vytvorí stratégiu inteligentného presadzovania. V tejto stratégii sa uplatňuje „holistický prístup, ktorý v súlade s prístupom lepšej právnej regulácie zahŕňa všetky fázy prijímania politik od ich navrhnutia, vykonávania až po informovanie. To zahŕňa lepšie začlenenie aspektov hodnotenia a presadzovania do návrhu politik, lepšiu pomoc a usmerňovanie pre členské štáty pri uplatňovaní predpisov týkajúcich sa jednotného trhu a konzistentnejšiu a efektívnejšiu politiku presadzovania zameranú na zlepšenie celkového dodržiavania predpisov týkajúcich sa jednotného trhu a práva EÚ vo všeobecnosti.“²

Jednou z ťažkostí, ktoré sa objavujú pri zabezpečovaní fungovania vnútorného trhu, je včasný prístup k spoľahlivým údajom. Z tohto dôvodu Komisia oznámila, že „navrhne regulačnú iniciatívu, ktorá jej umožní zhromažďovať spoľahlivé informácie priamo od vybraných subjektov na trhu, s cieľom zaistiť a zlepšiť fungovanie jednotného trhu“³.

V tej istej súvislosti vo svojom oznámení „Právo EÚ: Lepšie výsledky pomocou lepšieho uplatňovania práva“ Komisia vyzdvihla význam silného a účinného systému presadzovania práva a uviedla, že presadzovanie práva podporuje a dopĺňa uskutočňovanie politických priorít. Vysvetlila, že jej „súčasná politika týkajúca sa presadzovania práva zahŕňa monitorovanie, ako sa právo EÚ uplatňuje a vykonáva, riešenie problémov s členskými štátmi tak, aby došlo k náprave každého prípadného porušenia práva, a v prípade potreby podanie žaloby pre porušenie povinnosti“⁴. Zabezpečenie správneho uplatňovania práva EÚ v plnom rozsahu však zostáva problémom. Komisia preto navrhla sériu opatrení na posilnenie systému presadzovania práva, z ktorého budú mať prospech občania a podniky a ktorým sa zabezpečí rešpektovanie ich práv na jednotnom trhu. „Účinné presadzovanie práva EÚ [...] Európanov zaujíma a dotýka sa ich každodenných životov“.

V niektorých konkrétnych prípadoch je prístup k spoľahlivým informáciám o správaní účastníkov trhu je potrebná na presadzovanie pravidiel vnútorného trhu, najmä k informáciám o súkromných firmách pôsobiacich na trhu. Cieľom tohto návrhu nie je vytvorenie nových právomocí pre Komisiu v oblasti presadzovania, ako sú napríklad právomoci na sťahovanie jednotlivých účastníkov trhu, ktorí porušili právo Únie v oblasti vnútorného trhu. Cieľom tohto nariadenia je pomôcť Komisii pri monitorovaní a presadzovaní pravidiel vnútorného trhu tak, že na základe predkladania úzko zameraných žiadostí o informácie bude môcť včas získať komplexné a spoľahlivé kvantitatívne a kvalitatívne informácie od vybraných účastníkov trhu. Navrhované nariadenie Komisie pomôže zabezpečiť dodržiavanie práv občanov a podnikov na jednotnom trhu a posilniť spoluprácu s členskými štátmi. „Pomôže jej

¹ V tejto dôvodovej správe sú výrazy „jednotný trh“ a „vnútorný trh“ vzájomne zameniteľné.

² COM(2015) 550, 28.10.2015, s. 16.

³ Tamže, s. 17.

⁴ C(2016) 8600, Ú. v. EÚ C18, 19.1.2017, s. 10.

to aj navrhovať zlepšenia v oblastiach, v prípade ktorých z hodnotenia vyplynie, že nedostatky pri presadzovaní sú spôsobené chybami v príslušných odvetvových právnych predpisoch.⁵ Navrhované nariadenie je určené pre konkrétne prípady, v ktorých výhody rýchleho a presného presadzovania jasne prevažujú nad záťažou a nákladmi spôsobenými dotknutým podnikom alebo združeniam podnikov.

Tento nový nástroj sa bude používať v oblastiach, v ktorých môže EÚ dosiahnuť hmatateľné výsledky, ktoré majú pre občanov a podniky najväčší význam. Vďaka efektívnejším nástrojom presadzovania práva bude EÚ schopná rýchlejšie a účinnejšie konať a zaisťovať dodržiavanie právnych predpisov v oblastiach, ktoré označí za prioritné.

- **Súlad s existujúcimi ustanoveniami v tejto oblasti politiky**

Návrh je v súlade s článkom 3 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii (ďalej len „ZEÚ“), v ktorom sa vytváranie vnútorného trhu v spolupráci s členskými štátmi stanovuje ako jeden z hlavných cieľov EÚ. Je takisto v súlade s článkom 26 ZEÚ, podľa ktorého má EÚ právo prijímať opatrenia na zabezpečenie správneho fungovania vnútorného trhu, a s článkom 17 ZEÚ, podľa ktorého má Komisia právo zabezpečiť uplatňovanie pravidiel zmluvy a sekundárnych právnych predpisov EÚ a dohľad nad uplatňovaním práva EÚ. Cieľom tohto návrhu nie je vytvorenie nového postupu presadzovania práva EÚ. Navrhovaný informačný nástroj sa skôr môže používať v rámci existujúcich postupov, ako je napríklad postup v prípade nesplnenia povinnosti stanovený v článku 258 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“).

- **Súlad s ostatnými politikami Únie**

Komisia už má vyšetrovacie právomoci na presadzovanie pravidiel hospodárskej súťaže EÚ potrebných na fungovanie vnútorného trhu. Uplatňovanie týchto právomocí sa preukázalo ako veľmi účinné pri zabezpečovaní uplatňovania týchto pravidiel: napríklad v oblasti štátnej pomoci dokázala Komisia priamo zhromaždiť dôležité informácie na úrovni podnikov v dvoch prípadoch s veľkým vplyvom, výsledkom čoho bol výber nezaplatených daní založených na neoprávnenej štátnej pomoci⁶.

Tento návrh je okrem toho v súlade s ďalšími právnymi nástrojmi EÚ, ktoré orgánom EÚ alebo vnútroštátnym orgánom udeľujú právomoc zhromažďovať informácie na úrovni podnikov a deliť sa o ne s Komisiou v konkrétnych oblastiach týkajúcich sa vnútorného trhu (napr. ochrana spotrebiteľa, finančné služby, dohľad nad trhom, sieťové odvetvia). Komisia bude navrhované nariadenie používať len ako krajné opatrenie, ak ostatné prostriedky na získanie dôležitých informácií zlyhajú.

2. PRÁVNY ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právny základ**

Tento návrh je založený na článkoch 43 ods. 2, 91, 100, 114, 192, 194 ods. 2 a 337 ZFEÚ.

V článku 337 ZFEÚ sa stanovuje právomoc Komisie, v medziach a za podmienok stanovených Radou uznášajúcou sa jednoduchou väčšinou, zhromažďovať všetky informácie a vykonávať všetky šetrenia potrebné na splnenie úloh, ktorými je poverená. Súdny dvor Európskej únie (ďalej len „SDEÚ“) už rozhodol, že tento článok sa môže použiť ako právny základ pre sekundárne právne predpisy týkajúce sa všeobecnej činnosti zhromažďovania informácií vykonávanej Komisiou bez toho, aby sa vyžadovalo, že takéto zhromažďovanie

⁵ COM(2015) 550, s. 16.

⁶ Pozri tlačovú správu Komisie z 21. októbra 2015.

musí byť potrebné na dosiahnutie cieľov konkrétnej politiky EÚ⁷. SDEÚ však takisto uviedol, že akt EÚ nepodlieha ustanoveniam článku 337 ZFEÚ len preto, lebo jeho cieľom je vytvorenie systému zhromažďovania informácií⁸. Je preto potrebné preskúmať, či je táto iniciatíva, pokiaľ ide o jej cieľ a obsah, potrebná na dosiahnutie cieľov konkrétne stanovených pre konkrétnu politiku EÚ. Cieľom tejto iniciatívy je zlepšiť prístup Komisie k trhovým informáciám potrebným na výkon jej úloh vyplývajúcich z článku 17 ZEÚ v oblasti riešenia vážnych problémov s uplatňovaním pravidiel vnútorného trhu. Toto môže len pomôcť zlepšiť prácu Komisie pri zabezpečovaní uplatňovania práva EÚ v tejto oblasti. Táto iniciatíva je preto potrebná na dosiahnutie cieľa zabezpečiť fungovanie vnútorného trhu, ako sa uvádza v článku 26 ZFEÚ. Z tohto dôvodu musí byť článok 337 ZFEÚ doplnený právnym základom týkajúcim sa vnútorného trhu, ako napríklad článkom 114 ZFEÚ, v ktorom sa stanovuje prijatie opatrení potrebných na bezproblémové fungovanie vnútorného trhu. Zlepšenie práce Komisie v tejto súvislosti by pomohlo zabrániť vzniku prekážok fungovaniu vnútorného trhu⁹, čo je jedným z politických cieľov stanovených v článku 114 ZFEÚ¹⁰. Výber článku 114 ZFEÚ ako doplnenia článku 337 ZFEÚ je preto odôvodnený. Okrem článku 114 ZFEÚ je vhodné použiť aj iné články ZFEÚ ako dodatočný osobitný právny základ na pokrytie oblastí vnútorného trhu, v rámci ktorých legislatívne opatrenia závisia od konkrétnych článkov v ZFEÚ: t. j. článok 43 (poľnohospodárske tovary), články 91 a 100 (doprava) alebo článok 194 (energetika); alebo oblastí súvisiacich s vnútorným trhom: článok 192 (životné prostredie).

Články 114 a 337 ZFEÚ sa spoločne použili ako právny základ v predchádzajúcom právnom akte EÚ, ktorým boli Komisii udelené právomoci na zhromažďovanie informácií v oblasti vnútorného trhu: smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/1535 z 9. septembra 2015, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických predpisov a pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti¹¹.

- **Subsidiarita (v prípade inej ako výlučnej právomoci)**

Je potrebné prijať opatrenie na úrovni EÚ na posilnenie prístupu Komisie k trhovým informáciám, ktoré potrebuje na riešenie vážnych problémov s uplatňovaním práva EÚ v oblasti vnútorného trhu pri plnení svojich úloh podľa článku 17 ZEÚ. Informačný nástroj vytvorený na základe tejto iniciatívy je krajným opatrením, ak všetky ostatné prostriedky získania informácií zlyhajú. To znamená, že sa bude používať len v prípadoch, v ktorých by intervencia na vnútroštátnej úrovni nebola úspešná, a to z dôvodu ich rozsahu alebo účinkov, a EÚ by mala lepšie predpoklady na to, aby konala. Tento informačný nástroj sa bude používať najmä vtedy, keď budú dôsledky daných problémov presahovať hranice jedného členského štátu a ich riešenie si bude vyžadovať jednotné a dôsledné zhromažďovanie informácií od vybraných účastníkov trhu vo viac ako jednom členskom štáte. Takéto

⁷ Rozsudky vo veciach C-426/93, bod 22 a C-490/10, bod 64.

⁸ C-490/10, bod 68.

⁹ SDEÚ uznal, že pri presadzovaní práva EÚ sa Komisia v prípade absencie vlastných vyšetrovacích právomocí do veľkej miery spolieha na informácie poskytované sťažovateľmi, verejnými a súkromnými subjektmi a členskými štátmi. Za takýchto podmienok je pri zhromažďovaní informácií v rámci prijímania opatrení na presadzovanie práva nutné spoliehať sa na existujúci, nedokonalý právny rámec, výsledkom čoho je nerovnomerné a nedostatočné zhromažďovanie informácií na úrovni podnikov. V dôsledku toho je prijímanie opatrení na presadzovanie práva zložitejšie alebo v niektorých prípadoch nemožné, čo môže viesť k vznikaní a nedostatočnému odstraňovaniu prekážok správne fungovaniu vnútorného trhu.

¹⁰ Pozri rozsudky SDEÚ vo veciach C-380/03, body 38 až 42 a bod 80; C-434/02, body 31 až 34; a C-376/98, bod 86.

¹¹ Ú. v. EÚ L 241, 17.9.2015, s. 1.

opatrenie na úrovni EÚ by spĺňalo požiadavku nevyhnutnosti a len by sa ním posilnila schopnosť Komisie zabezpečiť dodržiavanie práva EÚ v oblasti vnútorného trhu.

Z hľadiska pridanej hodnoty sa týmto nástrojom zjednoduší koordinácia medzi Komisiou a členskými štátmi v prípadoch výrazného cezhraničného charakteru, keď budú potrebné informácie od účastníkov trhu pôsobiacich vo viac ako jednom členskom štáte. Takýmto opatrením na úrovni EÚ by sa taktiež umožnil včasný prístup k informáciám, zabezpečila by sa ním porovnateľnosť cezhranične zhromažďovaných údajov a jeho výsledkom by bolo účinnejšie presadzovanie práva, čím by sa znížilo celkové administratívne zaťaženie zúčastnených podnikov a verejných orgánov.

Touto iniciatívou sa rešpektuje povinnosť Komisie ako „ochrankyne zmlúv“ dohliadať na uplatňovanie práva EÚ a zároveň sa ňou členské štáty nezbavujú svojej dôležitej úlohy pri uplatňovaní pravidiel v oblasti vnútorného trhu alebo ďalších súvisiacich oblastiach spoločne s Komisiou. Zachovávajú si svoje vlastné vyšetrovacie právomoci a aj naďalej majú možnosť ich rozširovať. Do vykonávania tohto nariadenia budú okrem toho zapojené členské štáty na rôznych úrovniach, čo bude odrážať zásadu lojálnej spolupráce medzi Komisiou a členskými štátmi.

Predovšetkým každé rozhodnutie Komisie, pri ktorom sa bude deklarovať zámer požadovať informácie od podnikov alebo združení podnikov v rámci tejto iniciatívy, sa oznámi dotknutému členskému štátu alebo dotknutým členským štátom. Touto iniciatívou sa navyše vytvárajú mechanizmy výmeny informácií medzi Komisiou a členskými štátmi v súvislosti so žiadosťami o informácie a odpoveďami na takéto žiadosti bez toho, aby boli dotknuté povinnosti služobného tajomstva.

Okrem toho je v súlade so ZFEÚ v tom zmysle, že sa pri nej počíta s tým, že Komisia bude môcť zhromažďovať informácie potrebné na plnenie úloh, ktorými je poverená, za príslušných podmienok stanovených legislatívnou právomocou.

- **Proporcionalita**

Tento návrh je primeraný sledovaným cieľom a neprekračuje rámec toho, čo je nevyhnutné na ich dosiahnutie. Po prvé, musel by sa vyskytnúť vážny problém s uplatňovaním práva EÚ v oblastiach patriacich do rozsahu pôsobnosti nariadenia. Po druhé, tento nástroj na vyšetrovanie sa má používať len ako krajné opatrenie, keď nie je možné dosiahnuť výsledky žiadnym iným spôsobom získavania informácií relevantných na riešenie takéhoto problému. Po tretie, Komisia bude musieť preukázať, formálnym rozhodnutím, že takéto informácie sú potrebné na riešenie problému, že je pravdepodobné, že informácie sú adresátom ľahko dostupné, a že ostatné prostriedky na získanie daných informácií zlyhali. Po štvrté, žiadosti o informácie by boli úzko zamerané, pokiaľ ide o dĺžku žiadostí o informácie aj počet respondentov. Dodržanie týchto podmienok Komisiou by podliehalo súdnemu preskúmaniu zo strany SDEÚ. A napokon, minimalizuje sa celkové administratívne zaťaženie podnikov [vylúčením mikropodnikov a minimalizovaním vplyvu na malé a stredné podniky (ďalej len „MSP“) – pozri nižšie], ako aj verejných orgánov (vylúčením neúčinných koordinačných mechanizmov medzi Komisiou a členskými štátmi a zároveň zabezpečením transparentnosti voči nim).

Návrh Komisii umožňuje ukladať sankcie podnikom alebo združeniam podnikov, ktoré úmyselne alebo v dôsledku hrubej nebanlivosti nevyhovejú žiadostiam o informácie alebo rozhodnutiam vydaným na základe navrhovaného nariadenia. Účelom sankcií nie je náprava príslušného správania podnikov na trhu. Hrozba sankcií je motiváciou na zabezpečenie toho, aby adresáti žiadostí o informácie odpovedali včas a úplne, presne a neklamivo. Návrhom sa vytvára maximálna úroveň sankcií založených na pravidlách v oblasti štátnej pomoci, kde

slúžia ako odstrašujúce opatrenie. Na základe návrhu sa však od Komisie nevyžaduje, aby automaticky ukladala sankcie nereagujúcim podnikom, ani sa v ňom nestanovuje minimálna suma sankcie, pretože Komisia musí osobitne posúdiť každý prípad s patričným prihliadnutím na proporcionalitu, najmä v prípade MSP. Každé rozhodnutie Komisie o uložení sankcií by podliehalo súdnemu preskúmaniu.

- **Výber nástroja**

Nariadenie je vhodným právnym nástrojom na vytvorenie pravidiel, ktorých cieľom je posilnenie priameho prístupu Komisie k relevantným informáciám¹². V skutočnosti by aj postup vedúci k prijatiu žiadosti o informácie Komisiou aj možnosť uloženia povinností podnikom, a to aj vrátane sankcií v prípade potreby, mali byť stanovené v nariadení. Na dosiahnutie tohto cieľa by nariadenie viedlo k väčšej právnej istote a bola by uňho väčšia pravdepodobnosť zabezpečenia jednotného výkladu, v porovnaní s možnou harmonizáciou vnútroštátnych pravidiel smernicou. Samostatným nástrojom by sa okrem toho predišlo konfliktom s existujúcimi právnymi nástrojmi, ktoré Komisii poskytujú vyšetrovacie právomoci v iných oblastiach politiky¹³.

3. VÝSLEDKY HODNOTENÍ *EX POST*¹⁴, KONZULTÁCIÍ SO ZAJINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

- **Konzultácie so zainteresovanými stranami¹⁵**

Komisia uskutočnila verejné konzultácie o tejto iniciatíve v období od 2. augusta do 7. novembra 2016. Bolo jej doručených 71 odpovedí: 44 z podnikateľského sektora¹⁶; 16 od spotrebiteľov, mimovládnych organizácií alebo občianskych spoločností; a 11 od verejných orgánov. Účastníci pochádzali z 18 členských štátov EÚ (68), krajiny EHP (1) a neeurópskej krajiny (2). Z reakcií vyplynulo, že podniky často nie sú veľmi ochotné sprístupňovať citlivé obchodné informácie verejným orgánom, a to nielen pri reagovaní na verejné konzultácie, ale ani vtedy, keď sú potrebné na podporu tvrdení o porušení ich práv. Respondenti uviedli, že by boli ochotní poskytnúť Komisii citlivé informácie, keby bola zaručená dôvernosť a obmedzilo by sa administratívne zaťaženie. Niekoľko podnikov však podporilo len dobrovoľnú spoluprácu v prípade žiadostí o poskytnutie údajov.

Komisia okrem toho uskutočnila ciele konzultácie s niekoľkými veľkými záujmovými združeniami, ktoré vyjadrili výhrady k tomu, aby bola Komisia oprávnená požadovať od podnikov informácie nad rámec rozsahu pôsobnosti práva hospodárskej súťaže. Vyjadrili obavy v súvislosti s ochranou citlivých obchodných informácií, administratívnym zaťažením a možnými pokutami za nereagovanie na žiadosti. Podniky vyjadrili frustráciu nad pomalým reagovaním Komisie na prípady týkajúce sa porušovania pravidiel EÚ členskými štátmi.

¹² Použitie článku 114 ZFEÚ ako právneho základu nariadenia už schválil SDEÚ. Pozri vec C-270/12, bod 97 a nasl.

¹³ Napr. nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, Ú. v. EÚ L 248, 24.9.2015. Toto nariadenie má odlišný právny základ s odlišným legislatívnym postupom a bolo prispôbené osobitným cieľom, procesným krokom a právomociam Komisie v oblasti štátnej pomoci.

¹⁴ Irelevantné.

¹⁵ Podrobné informácie sa nachádzajú v prílohe 2 k posúdeniu vplyvu.

¹⁶ Záujmové združenia (31) vrátane združení zastupujúcich MSP a podniky (13) vrátane MSP a mikropodnikov (9). Záujmové združenia, ktoré poskytli odpovede, zastupovali celkovo 20 miliónov podnikov.

Na zasadnutiach pracovnej skupiny Rady pre konkurencieschopnosť a skupiny na vysokej úrovni, sa členské štáty pýtali na to, aké podmienky musí Komisia splniť, aby mohla požadovať informácie, na svoju úlohu v procese, príslušné administratívne zaťaženie a proporcionalitu akýchkoľvek sankcií.

Návrhy zainteresovaných strán boli do veľkej miery zohľadnené, najmä pokiaľ ide o požiadavky obmedzeného používania nástroja [premietnuté do (predbežných) podmienok používania nástroja na vyšetrowanie – vrátane úlohy členských štátov] a administratívne zaťaženie (napríklad možnosť požadovať len informácie, ktoré sú pre podniky poskytujúce odpoveď ľahko dostupné). Otázky týkajúce sa záruk ochrany dôverných informácií a sankcií za nereagovanie boli zodpovedané na základe zaužívaných postupov v oblasti práva hospodárskej súťaže.

- **Získavanie a využívanie expertízy**

Komisia pri tejto iniciatíve nevyužila osobitnú externú expertízu.

- **Posúdenie vplyvu**

V správe o posúdení vplyvu sa vysvetlilo, ako nedostatok spoľahlivých a presných informácií na úrovni podnikov dostupných Komisii a členským štátom spôsobuje problém v situáciách, keď je prístup k takýmto informáciám potrebný na včasné presadenie pravidiel vnútorného trhu. Nad rámec existujúceho základného scenára sa v správe ďalej preskúmali rôzne politické možnosti riešenia tohto problému, konkrétne: 1. dobrovoľná výmena najlepších postupov medzi členskými štátmi a s Komisiou a vypracovanie metodických pokynov k zhromažďovaniu informácií na úrovni podnikov; 2. zrušenie vnútroštátnych pravidiel, ktoré orgánom členských štátov bránia vo výmene informácií na úrovni podnikov, ktoré už majú alebo ku ktorým by mohli získať prístup, s Komisiou a inými členskými štátmi; 3. zavedenie dodatočných vyšetrovacích právomocí na vnútroštátnej úrovni¹⁷, aby členské štáty mohli vo všetkých prípadoch zhromažďovať informácie na úrovni podnikov a vymieňať si ich s Komisiou; 4. zavedenie nástroja na vyšetrowanie ako krajného opatrenia, ktoré Komisia použije v prípadoch, keď je podozrenie, že existujú prekážky fungovaniu vnútorného trhu a požadované informácie na úrovni podnikov sú potrebné na včasné a účinné rozhodovanie a nie sú dostupné inými prostriedkami; a 5. kombinácia možností 2 a 4. Možnosti 2, 3 a 4 sú legislatívnej povahy. Zamietnuté možnosti zahŕňajú rozšírenie rozsahu štatistík EÚ a zavedenie povinnosti pravidelného podávania správ pre podniky.

Zavedenie nástroja na vyšetrowanie ako krajného opatrenia pre Komisiu (možnosť 4) sa považovalo za najlepšie politická voľba z hľadiska subsidiarity a proporcionality a zároveň za najúčinnjšiu a nákladovo najefektívnejšiu možnosť. Možnosťou 4 sa prekonávajú problémy s koordináciou a právnou jurisdikciou v prípade, že členské štáty samostatne riešia prípady cezhraničného charakteru. Výsledkom by mali byť spoľahlivejšie informácie o nedostatkoch vo fungovaní vnútorného trhu. To by následne malo Komisii a členským štátom umožniť zabezpečiť vyšší stupeň dodržiavania pravidiel vnútorného trhu. Posilnila by sa tým dôvera spotrebiteľov vo vnútorný trh a prispelo by to k využitiu jeho potenciálu. Lepší prístup k informáciám by mal viesť k lepšie informovanému presadzovaniu pravidiel vnútorného trhu na úrovni členských štátov, čím by sa obmedzil počet konaní o nesplnení povinnosti proti členským štátom. Podniky a spotrebiteľia by mali prospech z lepšieho fungovania vnútorného trhu: napr. z menších prekážok pre vstup na trh, väčšej hospodárskej súťaže, väčšej konkurencieschopnosti a jednoduchšej/lacnejšej cezhraničnej (a potenciálne medzinárodnej) expanzie.

¹⁷ Možnosť 3 v sebe zahŕňa aj možnosť 2.

Celkové ročné administratívne náklady pre podniky alebo združenia podnikov (t. j. zostavovanie informácií na vypracovanie odpovedí a právne poradenstvo) sa odhadujú na 370 000 až 610 000 EUR¹⁸. Mierne zvýšenie nákladov by mohlo vyplynúť z odovzdávania odpovedí, ktoré nemajú dôverný charakter (t. j. s cieľom chrániť respondentove obchodné tajomstvá). Náklady vyplývajúce pre členské štáty z uprednostnenej možnosti sú zanedbateľné (pozri nižšie, oddiel 4, pre prípad Komisie). Uplatnenie uprednostnenej možnosti by sa nespájalo so žiadanými priamymi sociálnymi alebo environmentálnymi nákladmi.

Správa o posúdení vplyvu a súhrnný prehľad¹⁹ boli predložené výboru pre kontrolu regulácie. Výbor najprv 20. januára 2017 vydal záporné stanovisko, za ktorým 23. marca 2017 nasledovalo kladné stanovisko²⁰. Výbor požiadal o úpravu správy podľa svojich odporúčaní²¹. Správa sa teraz jasne zameriava na cieľ riešiť nedostatok relevantných informácií potrebných na zabezpečenie uplatňovania pravidiel vnútorného trhu v tých osobitných prípadoch, v ktorých sú informácie potrebné, ale inak nie sú dostupné. Takisto sa v nej lepšie vysvetľujú podmienky, ktoré musí Komisia splniť, aby mohla použiť nástroj na vyšetrovanie (pozri vyššie podkapitolu týkajúcu sa proporcionality), vrátane potreby preukázať, že požadované informácie nie sú dostupné z iných zdrojov (aspekt krajného opatrenia). V správe sú okrem toho lepšie prezentované názory zainteresovaných strán²².

• Regulačná vhodnosť a zjednodušenie

Pri podávaní žiadostí o informácie podnikom a združeniam podnikov musí Komisia starostlivo vyberať adresátov žiadostí, aby boli žiadosti adresované len podnikom a združeniam podnikov, ktoré sú schopné poskytnúť dostatočne relevantné informácie (článok 5 ods. 3). Relevantné informácie budú schopné Komisii poskytnúť zvyčajne len veľké podniky buď so silným postavením na trhu alebo s významným objemom obchodu. Na rozdiel od MSP pôsobia veľké podniky zvyčajne vo väčšom rozsahu a ich podniková štruktúra je natoľko sofistikovaná, že im umožňuje relatívne jednoducho vyhľadať požadované informácie. V tomto zmysle by sa výsledné administratívne zaťaženie a vplyv na tieto podniky nezdali neprimerané.

Na základe tohto návrhu je teoreticky možné žiadať MSP o odpovede na žiadosti o informácie (napr. v konkrétnych odvetviach alebo na trhu, kde môžu mať silné postavenie na trhu). Vzhľadom na objem ich hospodárskej činnosti sa však predpokladá, že by to tak nebolo. Ak je však potrebné zaslať žiadosť MSP, návrhom by sa minimalizovali jeho náklady na dodržanie predpisov: od Komisie sa výslovne vyžaduje náležite zohľadňovať zásadu proporcionality pri rozhodovaní o rozsahu žiadostí o informácie (článok 5 ods. 3). Odhad nákladov na odpoveď pre jednotlivý MSP sa pohybuje od 300 do 1 000 EUR na žiadosť s dodatočnými možnými nákladmi na právne poradenstvo vo výške 1 000 EUR, zhruba 25 % odhadovaných nákladov na odpoveď pre veľký podnik.

¹⁸ Za predpokladu piatich žiadostí za rok (ale niekoľkých adresátov na žiadosť).

¹⁹ <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia>.

²⁰ *Tamže*.

²¹ Výbor pre kontrolu regulácie konštatoval, že: „*Správa stále nie je dostatočne jasná a niekedy je nedôsledná vo vzťahu k rozsahu iniciatívy. Na niekoľkých miestach sa v správe stále uvádza nástroj SMIT ako riešenie všeobecných problémov dostupnosti údajov alebo ako zdroj informácií na účely politiky v oblasti jednotného trhu, ktoré nevyplývajú z konkrétnych nedostatkov presadzovania práva, ale neuvádza sa tam odôvodnenie takéhoto prístupu. 2. V správe sa jasne uvádza, že nástroj by bol krajným opatrením, ale nehovorí sa v nej jasne o ochranných mechanizmoch alebo podmienkach na začatie vyšetrovaní. 3. V hlavnej správe stále nie sú dostatočne jasne zohľadnené príslušné stanoviská členských štátov a obchodných záujmov.*“

²² Podrobnejšie vysvetlenie vykonaných úprav nájdete v správe o posúdení vplyvu.

Mikropodniky sú vyňaté z tohto návrhu, aby sa na ne nekládlo neprimerané administratívne zaťaženie, najmä vzhľadom na to, že v ich prípade nie je pravdepodobné, že budú schopné poskytnúť dostatočne relevantné informácie.

Podniky všetkých veľkostí budú mať prospech z lepšieho fungovania vnútorného trhu vďaka cielenejším opatreniam na presadzovanie práva zo strany Komisie a členských štátov s cieľom zabezpečiť uplatňovanie práva EÚ, okrem iného v oblasti vnútorného trhu.

Návrhom sa nepredpisuje žiadny konkrétny formát alebo komunikačný kanál spracovania žiadostí o informácie, uplatňuje sa neutralita, pokiaľ ide o vývoj informačných a komunikačných technológií (IKT).

- **Základné práva**

Tento návrh rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané predovšetkým Chartou základných práv Európskej únie. Obsahuje ochranné mechanizmy a záruky náležite zohľadňujúce legitímny záujem podnikov chrániť svoje obchodné tajomstvá: v článku 7 (ochrana dôverných informácií) a článku 16 (služobné tajomstvo) návrhu (pozri článok 7 charty). Návrh takisto rešpektuje právo na ochranu osobných údajov (pozri článok 8 charty) a je v súlade s pravidlami týkajúcimi sa prístupu k dokumentom Komisie (pozri článok 41 charty). Návrh rešpektuje, v rozsahu, v akom môžu adresáti žiadostí o informácie tieto žiadosti napadnúť pred SDEÚ, právo na účinný opravný prostriedok a spravodlivý proces (pozri článok 47 charty). Pravidlá týkajúce sa ukladania pokút alebo pravidelných sankčných platieb rešpektujú právo na prezumpciu neviny a primeranosť trestov (pozri články 48 a 49 charty).

4. VPLYV NA ROZPOČET

Touto iniciatívou sa nevytvára ďalší systém presadzovania práva uplatňovaný Komisiou, ale sa ňou Komisii poskytuje osobitný nástroj na vyšetrowanie, ktorý sa má použiť ako krajné opatrenie v rámci existujúcich postupov a opatrení. Podľa odhadov by Komisii za predpokladu piatich žiadostí o informácie ročne mohli vzniknúť ročné náklady na zhromažďovanie a analýzu údajov vo výške 120 000 až 430 000 EUR,²³. Uvedené náklady Komisie by si nevyžiadali žiadne nové rozpočtové potreby, len preskupenie súčasných zamestnancov a infraštruktúry.

5. ĎALŠIE PRVKY

- **Plány vykonávania, spôsob monitorovania, hodnotenia a podávania správ**

Komisia bude monitorovať uplatňovanie nariadenia s cieľom posúdiť jeho účinnosť a proporcionalitu. Bude sa opierať o tieto kritériá: výnimočnosť uplatňovania nariadenia, spolupráca adresátov žiadosti o informácie pri poskytovaní takýchto informácií a kvalita zhromažďovaných informácií. Komisia zaznamená potrebné údaje v tomto smere (napr. ročné používanie nástroja; dotknutá oblasť vnútorného trhu; dotknuté podniky alebo združenia podnikov; včasnosť, komplexnosť, presnosť a kvalita odpovedí; miera odpovedania; to, či používanie nástroja viedlo k lepšiemu presadzovaniu práva Komisiou). Bude vykonávať následné dobrovoľné prieskumy na získanie spätnej väzby adresované dotknutým podnikom s cieľom zistiť ich názor na postup. Komisia bude okrem toho monitorovať aj užitočnosť tohto nástroja (napr. mieru úspešnosti konaní o nesplnení povinnosti, spätnú väzbu zainteresovaných strán k tejto problematike). Výsledky týchto monitorovacích činností by sa

²³ Komisia nie je povinná nástroj na vyšetrowanie použiť.

posúdili po piatich rokoch uplatňovania nariadenia. Komisia musí každé dva roky vypracovať správu o uplatňovaní nariadenia.

- **Podrobné vysvetlenie konkrétnych ustanovení návrhu**

V kapitole I (Všeobecné ustanovenia) sa uvádza predmet, rozsah pôsobnosti a vymedzenie pojmov (články 1 až 4). Udeľuje sa v nej Komisii (článok 4) právomoc požadovať informácie priamo od podnikov a združení podnikov na účely riešenia vážneho problému s uplatňovaním práva Únie, ktorý môže ohroziť dosiahnutie dôležitého politického cieľa Únie.

V kapitole II sa stanovujú podmienky a postup žiadania o informácie. V článku 5 sa obmedzuje právomoc Komisie konať ako krajné opatrenie: ak nemôže z iných zdrojov získať primerané, dostatočné alebo včasné informácie. Komisia musí prijať predbežné rozhodnutie, v ktorom uvedie svoj zámer použiť predmetnú právomoc a vysvetlí potenciálny vážny problém, požadované informácie, prečo sú takéto informácie potrebné, prečo iné prostriedky na získanie takýchto informácií zlyhali a kritériá výberu adresátov žiadostí (ktorými nemôžu byť mikropodniky). Komisia je oprávnená požadovať len informácie, ktoré je adresát žiadosti schopný poskytnúť. Dotknutý členský štát alebo dotknuté členské štáty budú adresátmi predbežného rozhodnutia a Komisia je povinná bezodkladne to dotknutému členskému štátu alebo štátom oznámiť. V článku 6 sa stanovuje postup, ktorý sa použije pri požadovaní informácií: Komisia môže od podnikov alebo združení podnikov vyžadovať poskytnutie informácií jednoduchou žiadosťou alebo rozhodnutím a musí informovať členský štát, v ktorom sa príjemca žiadosti nachádza. Ak Komisia začala formálne konanie vo veci nesplnenia povinnosti podľa článku 258 ZFEÚ, Komisia je povinná poskytnúť členskému štátu, proti ktorému je konanie vedené, kópiu všetkých žiadostí o informácie podaných v rámci konania bez ohľadu na to, kde sa nachádza registrované sídlo podniku alebo združení podnikov. Článok 7 sa zaoberá odpoveďami na žiadosti a ochranou dôverných informácií. Týmto ustanoveniami sa najmä Komisii ukladá povinnosť postúpiť prijaté odpovede členskému štátu, ktorého sa žiadosť týka, ak sú relevantné pre formálne konanie vo veci nesplnenia povinnosti podľa článku 258 ZFEÚ vedené proti dotknutému členskému štátu. Ak odpoveď obsahuje informácie, ktoré sú vo vzťahu k danému členskému štátu dôverné, postúpi Komisia len nedôvernú verziu podania. V článku 8 sa obmedzuje používanie získaných informácií na účel stanovený v článku 4.

V kapitole III (články 9 až 13) sa stanovujú pravidlá pre pokuty a pravidelné penále v prípade, ak respondent poskytne nepresné alebo klamlivé informácie alebo ak v odpovedi na žiadosť predloženú na základe formálneho rozhodnutia Komisie poskytne neúplné informácie alebo neposkytne žiadne informácie. Tieto pravidlá sa riadia vzorovým nariadením (EÚ) 2015/1589, ktoré sa uplatňuje v oblasti štátnej pomoci.

V kapitole IV (Záverečné ustanovenia – články 14 až 19) sa stanovujú pravidlá predlžovania lehôt; uverejňovanie rozhodnutí Komisie; dodržiavanie povinnosti služobného tajomstva členskými štátmi; ochrana údajov (na úradníkov EÚ sa už vzťahujú podobné povinnosti na základe článku 339 ZFEÚ); oznamovacie povinnosti Komisie a nadobudnutie účinnosti nariadenia.

Návrh

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY**o stanovení podmienok a postupu, na základe ktorých môže Komisia požiadať podniky a združenia podnikov o poskytnutie informácií týkajúcich sa vnútorného trhu a súvisiacich oblastí**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä jej článok 43 ods. 2, články 91, 100, 114, 192, článok 194 ods. 2 a článok 337,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru²⁴,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov²⁵,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) V súlade s článkom 3 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii (ZEÚ) je jedným z hlavných cieľov, ktoré má Únia dosiahnuť, vytváranie vnútorného trhu v spolupráci s členskými štátmi. Podľa článku 26 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) Únia prijíma opatrenia s cieľom vytvárať vnútorný trh alebo zabezpečiť jeho fungovanie. Podľa článku 26 ods. 2 ZFEÚ vnútorný trh zahŕňa oblasť bez vnútorných hraníc, v ktorej je zaručený voľný pohyb tovaru, osôb, služieb a kapitálu. Vnútorný trh vytvoril pre európske podniky nové príležitosti a úspory z rozsahu, vytvoril pracovné miesta, spotrebiteľom ponúkol väčší výber za nižšie ceny a umožnil európskym občanom žiť, študovať a pracovať v Únii. Napriek celkovému dosiahnutému pokroku pri vytváraní a fungovaní vnútorného trhu pretrvávajú značné problémy, keď európski občania a podniky nedokážu plne využívať výhody vnútorného trhu. V určitých prípadoch nedostatočné informácie s vplyvom na opatrenia Komisie pri uplatňovaní práva Únie v oblasti vnútorného trhu zvyšujú riziko, že spôsobia problémy pre obchod na vnútornom trhu v dôsledku neskoordinovaných činností v oblasti presadzovania práva na vnútroštátnej úrovni alebo rôznorodého vývoja regulačných riešení uvedených problémov na vnútroštátnej úrovni.
- (2) V článku 337 ZFEÚ sa stanovuje právomoc Komisie, na základe ktorej môže Komisia v medziach a za podmienok stanovených Radou uznášajúcou sa jednoduchou väčšinou zhromažďovať všetky informácie potrebné na plnenie svojich úloh. Súdny dvor však vo veci C-490/10 *Európsky parlament/Rada* objasnil, že ak zhromažďovanie informácií priamo prispieva k dosiahnutiu cieľov danej politiky Európskej únie, akt stanovujúci podmienky takéhoto zhromažďovania musí byť založený na právnom

²⁴ Ú. v. EÚ C , , s. .

²⁵ Ú. v. EÚ C , , s. .

základe súvisiacom s danou politikou. V tomto nariadení sa stanovuje nielen rámec, v ktorom môže Komisia zhromažďovať informácie od podnikov a združení podnikov, ale aj pre opatrenia na presadzovanie žiadostí o informácie. Pri plnom zohľadnení skutočnosti, že Komisia odvodzuje svoju právomoc zhromažďovať údaje priamo zo zmluvy, toto nariadenie by preto malo byť popri článku 337 ZFEÚ založené aj na ustanoveniach článku 43 ods. 2, článkov 91, 100, 192 a článku 194 ods. 2 ZFEÚ a takisto článku 114 ZFEÚ, v ktorom sa stanovuje prijatie opatrení potrebných na vytváranie a fungovanie vnútorného trhu, a to aj vtedy, ak medzi vnútroštátnymi právnymi úpravami existujú také rozdiely, ktoré by mohli byť prekážkou pri uplatňovaní základných slobôd, alebo ak sú potrebné na to, aby sa predišlo vzniku problémov pri vytváraní a fungovaní vnútorného trhu.

- (3) Efektívne a účinné odhaľovanie a prípadné riešenie týchto problémov si vyžaduje včasný prístup k vyčerpávajúcim, presným a spoľahlivým kvantitatívnym a kvalitatívnym informáciám o trhu. Týka sa to najmä prípadu, keď Komisia koná ako strážkyňa zmlúv podľa článku 17 ods. 1 ZEÚ, ktorým sa Komisii zverujú úlohy zabezpečiť uplatňovanie zmlúv a opatrení prijatých inštitúciami na ich základe a dohliadať na uplatňovanie práva Únie. Súdny dvor v kontexte konania o nesplnení povinnosti podľa článku 258 ZFEÚ viackrát konštatoval, že na dokázanie existencie neplnenia povinností je úlohou Komisie predložiť Súdnemu dvoru všetky relevantné faktické informácie. Takéto informácie môžu v určitých prípadoch zahŕňať informácie o trhu potrebné na to, aby mohol Súdny dvor zistiť, či došlo k porušeniu práva Únie.
- (4) Komisia nedisponuje vlastnými všeobecnými vyšetrovacími právomocami, ktoré by jej pomáhali presadzovať právo Únie v oblasti vnútorného trhu. Existujúce vyšetrovacie právomoci týkajúce sa pravidiel hospodárskej súťaže, ktoré sú stanovené v nariadení Rady (ES) č. 1/2003²⁶, nariadení Rady (ES) č. 139/2004²⁷ a nariadení Rady (EÚ) 2015/1589²⁸, sú ich právnymi základmi obmedzené na vymedzené oblasti a neumožňujú zhromažďovanie informácií a využívanie týchto informácií na iné účely, než sú účely súvisiace s politikou vnútorného trhu.
- (5) Pri presadzovaní práva Únie Súdny dvor vo svojej judikatúre konštatoval, že hoci sa Komisia môže opierať o indície, z veľkej miery sa spolieha na informácie poskytnuté sťažovateľmi, verejnými a súkromnými subjektmi a dotknutými členskými štátmi. Ako Súdny dvor viackrát pripomenul, členské štáty sú podľa článku 4 ods. 3 ZEÚ povinné pomáhať Komisii pri plnení jej úloh, a to najmä pri plnení jej úlohy ako strážkyne zmlúv. Členské štáty však nemusia mať vždy k dispozícii relevantné informácie o trhu, ktoré Komisia potrebuje na splnenie svojich úloh, prípadne ich vnútroštátne pravidlá o zhromažďovaní informácií im môžu brániť vo zverejnení zhromaždených informácií.
- (6) Pri doplňovaní informácií získaných od členských štátov sa Komisia spolieha na dobrovoľnú spoluprácu zainteresovaných strán, najmä sťažovateľov. V určitých zložitejších prípadoch cezhraničného charakteru však Komisia bude na vykonanie dôkladnej analýzy potrebovať doplniť informácie získané cez tieto kanály, aby napríklad zabezpečila ich úplnú presnosť alebo aby tieto informácie poskytnuté

²⁶ Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, 4.1.2003, s. 1).

²⁷ Nariadenie Rady (ES) č. 139/2004 z 20. januára 2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. EÚ L 32, 5.2.2004, s. 1).

²⁸ Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 24.9.2015, s. 9).

rôznymi členskými štátmi boli v porovnateľnom formáte. Okrem toho sa Komisia nemusí pri presadzovaní práva vždy spoliehať na oficiálne štatistiky, keďže pri ich vytváraní vzniká časový sklz a nemusia byť vždy dostatočne podrobné alebo rozčlenené na to, aby sa mohli použiť v osobitných prípadoch.

- (7) Hoci sa súčasný regulačný rámec, pokiaľ ide o prostriedky Komisie na získanie informácií potrebných na odstránenie ťažkostí pri vytváraní a fungovaní pravidiel vnútorného trhu, vo veľkej väčšine prípadov efektívne uplatňuje, problémy sa objavujú v osobitných prípadoch, v ktorých sú v obmedzenom časovom rámci potrebné podrobné, porovnateľné, aktuálne a často dôverné konkrétne trhové údaje. Dôkladná ekonomická analýza je vskutku osobitne vhodná na posúdenie existencie problémov pri vytváraní a fungovaní vnútorného trhu v zložitých prípadoch cezhraničného charakteru, najmä ak sa uvedené prípady týkajú rýchlo sa vyvíjajúcich trhov, nových hospodárskych činností alebo nových obchodných modelov spochybňujúcich existujúce hospodárske predpoklady. Pri absencii dostatočných a porovnateľných informácií sa však vypracovanie takéhoto posúdenia môže ukázať zložitú. Tým sa ešte viac sťažuje úloha Komisie zabezpečiť uplatňovanie práva Únie v uvedených osobitných situáciách.
- (8) Ak je možné podrobné, porovnateľné, aktuálne a často dôverné informácie o trhu získať včas len od účastníkov trhu, podľa všetkého je potom vhodné, aby sa ako posledné riešenie zverila Komisii, v rozsahu a za podmienok stanovených v tomto nariadení, právomoc požadovať od podnikov a združení podnikov, aby jej včas poskytl vyčerpávajúce, presné a spoľahlivé kvantitatívne a kvalitatívne informácie o trhu, ak sa ukázalo, že iné zdroje informácií nie sú k dispozícii, sú nedostatočné alebo neprimerané. Komisia by na tento účel mala najprv prijať rozhodnutie, v ktorom uvedie dôvody, na základe ktorých sa ukázalo, že iné prostriedky na získanie informácií sú neúčinné. Vychádza sa z toho, že pojem „podnik“ má ten istý význam ako v iných oblastiach práva EÚ, najmä v práve hospodárskej súťaže.
- (9) Aby sa zaistilo zapojenie členských štátov do fungovania tohto nariadenia pri zohľadnení zásady lojálnej spolupráce medzi Komisiou a členskými štátmi stanovenej v článku 4 ods. 3 ZEÚ je vhodné stanoviť, že každé rozhodnutie Komisie, v ktorom sa uvádza jej úmysel využiť právomoc požadovať informácie od podnikov alebo združení podnikov podľa tohto nariadenia, sa bezodkladne oznámi dotknutému členskému štátu alebo dotknutým členským štátom.
- (10) Cieľom takéhoto posilnenia postavenia nie je vytvorenie nových právomocí pre Komisiu v oblasti presadzovania práva, ako sú predovšetkým právomoci na sťahovanie jednotlivých účastníkov trhu, ktorí porušili právo Únie v oblasti vnútorného trhu. Jeho účelom je skôr Komisii zabezpečiť doplnkovú schopnosť zistiť potrebné skutočnosti, ak sa to výhradne vyžaduje na splnenie úlohy zverenej Komisii na základe ZFEÚ s cieľom zabezpečiť uplatňovanie práva Únie v súvislosti s cieľom vytvárania a zaistenia fungovania vnútorného trhu. V záujme vytvárania plne funkčného vnútorného trhu je vhodné objasniť, že takéto posilnenie postavenia sa týka aj tých hospodárskych sektorov v rámci vnútorného trhu, v prípade ktorých ZFEÚ predpokladá spoločné politiky: poľnohospodárstvo a rybné hospodárstvo (s výnimkou ochrany morských biologických zdrojov), doprava, životné prostredie a energetika.
- (11) Aby sa zabezpečila účinnosť tohto nástroja na vyšetrovanie, hľadané informácie by sa mali týkať uplatňovania príslušného práva Únie. Môžu napríklad pozostávať z faktických trhových údajov vrátane štruktúry nákladov, cenovej politiky, charakteristík výrobkov a služieb alebo geografickej distribúcie zákazníkov

a dodávateľov. Môžu takisto pozostávať z analýz podnikov a združení podnikov založených na faktoch o fungovaní vnútorného trhu, ako napríklad v súvislosti s vnímanými regulačnými prekážkami a prekážkami vstupu na trh alebo s nákladmi na cezhraničné operácie. S cieľom minimalizovať náklady na odpovede na žiadosti o informácie by sa takéto žiadosti mali vzťahovať len na informácie, ktoré má dotknutý podnik alebo dotknuté združenie podnikov pravdepodobne k dispozícii.

- (12) Pri podávaní žiadostí o informácie podnikom a združeniam podnikov je Komisia povinná uskutočniť dôkladný výber adresátov žiadostí, aby boli žiadosti adresované len podnikom a združeniam podnikov, ktoré sú schopné poskytnúť dostatočne relevantné informácie, predovšetkým väčším podnikom v príslušných členských štátoch. Cieľom týchto žiadostí o informácie je vyriešiť predpokladaný, t. j. na dostupných informáciách založený vážny problém pri uplatňovaní práva Únie v oblasti vnútorného trhu, poľnohospodárstva a rybného hospodárstva (s výnimkou ochrany morských biologických zdrojov), dopravy, životného prostredia a energetiky. Ich cieľom nie je podniky stíhať za príslušné správanie, ak sa nejakého dopustili. V súlade s tým sú sankcie stanovené v tomto právnom nástroji navrhnuté tak, aby sa zaoberali výlučne dvomi prípadmi. Vzťahujú sa len na absenciu odpovede na žiadosť o informácie spôsobenú úmyselne alebo hrubou neobalnosťou a na nesprávnu, neúplnú alebo zavádzajúcu odpoveď poskytnutú úmyselne alebo hrubou neobalnosťou. S cieľom zlepšiť riadne uplatňovanie pravidiel vnútorného trhu mohli by sa v prípade potreby zhromaždené informácie takisto použiť na získanie lepšieho prehľadu o situáciách, v ktorých majú podniky ťažkosti s dodržiavaním právnych predpisov. Aby sa zabránilo neprimeranému administratívne zaťaženiu mikropodnikov, ktoré pravdepodobne aj tak nebudú môcť poskytnúť dostatočne relevantné informácie, mala by sa vylúčiť možnosť, aby Komisia podávala žiadosti o informácie tejto kategórii podnikov. Pri podávaní žiadostí o informácie malým a stredným podnikom by Komisia mala náležite zohľadniť zásadu proporcionality. Hoci nie je pravdepodobné, že by MSP vyvíjali činnosť väčšieho rozsahu, v dôsledku ktorej by mohli podstatne ovplyvniť výsledky trhu, informácie získané od MSP by mohli byť pre Komisiu cenné v tom, že by ju informovali o problémoch pri vytváraní a fungovaní vnútorného trhu. Hoci by informácie ľahko dostupné pre MSP mohli byť nepodloženej povahy, predsa by mohli Komisiu upozorniť na problémy, ktorým by MSP mohli čeliť na jednotnom trhu. V reakcii na tento nástroj by malým a stredným podnikom bežne nevznikali a nemali vznikajúť žiadne značné dodatočné náklady spojené so zhromažďovaním údajov. Vzhľadom na pomerne slabšiu vyjednávaciu pozíciu MSP v hodnotových reťazcoch by takéto podniky mohli byť ochotnejšie pri poskytovaní informácií, ak by mali k dispozícii postup, v ktorom sa náležite dodržiava dôvernosť a anonymita. Z vyriešenia problému pri vytváraní a fungovaní jednotného trhu by mohli čerpať výhody obzvlášť MSP, keďže sú to často malé inovatívne firmy, ktoré čelia najväčším prekážkam pri vynakladaní úsilia o začatie a rozšírenie podnikania na jednotnom trhu. Z dôvodu konzistentnosti a právnej istoty by sa malo uplatňovať vymedzenie pojmov „mikropodnik“, „malý podnik“ a „stredný podnik“ uvedených v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ²⁹.

²⁹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ z 26. júna 2013 o ročných účtovných závierkach, konsolidovaných účtovných závierkach a súvisiacich správach určitých druhov podnikov, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES a zrušujú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Ú. v. EÚ L 182, 29.6.2013, s. 19).

- (13) V záujme konzistentnosti pri uplatňovaní práva Únie v oblasti vnútorného trhu, ako aj v poľnohospodárstve, rybnom hospodárstve (s výnimkou ochrany morských biologických zdrojov), doprave, životnom prostredí a energetike treba vytvoriť mechanizmus na výmenu informácií medzi Komisiou a členskými štátmi v súvislosti so žiadosťami o informácie a prípadne s odpoveďami na takéto žiadosti bez toho, aby boli dotknuté povinnosti služobného tajomstva.
- (14) Nástroj na vyšetrovanie stanovený v tomto nariadení je obzvlášť užitočný na zaistenie uplatňovania práva Únie Komisiou v oblasti vnútorného trhu. Takisto je užitočný v prípade akéhokoľvek nadväzujúceho opatrenia v oblasti presadzovania práva, ktoré podnikne dotknutý členský štát a ktoré si bude vyžadovať použitie relevantných informácií zhromaždených na základe tejto právomoci a oznámených Komisiou dotknutému členskému štátu. Ak sa okrem toho pri uplatňovaní existujúcich pravidiel vyskytujú problémy, a to aj v situáciách, keď podniky nie sú schopné dodržiavať právne predpisy v dôsledku chýbajúcej právnej zrozumiteľnosti, tento nástroj na vyšetrovanie by po tom, ako sa využitie iných nástrojov a zdrojov relevantných informácií ukáže neprimerané, mohol byť takisto užitočný v tom, že by prispieval ku koncepcii alebo k návrhu regulačných riešení. Takisto je vhodné, aby sa takéto informácie nemohli využívať na iné účely, najmä uplatňovanie pravidiel hospodárskej súťaže uvedených v ZFEÚ, bez toho, aby bolo dotknuté opätovné využitie zverejnených informácií.
- (15) Splnenie povinnosti poskytnúť informácie na základe žiadostí adresovaných podnikom alebo združeniam podnikov by mala byť Komisia v prípade potreby schopná vynútiť prostredníctvom primeraných pokút a pravidelného penále uložených na základe rozhodnutia. Pri stanovení výšky pokút a pravidelného penále by Komisia mala náležite zohľadniť zásadu proporcionality (vrátane hľadiska vhodnosti), a to najmä v prípade malých a stredných podnikov. V tejto súvislosti by sa mali zaručiť práva strán, od ktorých sa požaduje predloženie informácií, a to takým spôsobom, že tieto strany by mali mať možnosť vyjadriť sa k rozhodnutiu, ktorým sa ukladajú pokuty alebo pravidelné penále, a to ešte pred jeho prijatím.
- (16) V rámci náležitého zohľadnenia zásady proporcionality (vrátane hľadiska vhodnosti) by Komisia mala mať možnosť znížiť výšku pravidelného penále alebo od neho úplne upustiť, ak adresáti žiadostí poskytnú požadované informácie, aj keď sa tak stane po uplynutí lehoty. Z dôvodu právnej istoty je takisto vhodné stanoviť premlčacie lehoty na ukladanie a vymáhanie pokút a pravidelného penále.
- (17) Súdny dvor by mal mať v súlade s článkom 261 ZFEÚ neobmedzenú právomoc, pokiaľ ide o rozhodnutia, na základe ktorých Komisia ukladá pokuty alebo pravidelné penále podľa tohto nariadenia, čo znamená, že môže zrušiť, znížiť alebo zvýšiť pokutu alebo pravidelné penále uložené Komisiou.
- (18) V záujme transparentnosti a právnej istoty je vhodné verejnou informovať o rozhodnutiach Komisie. Pri zverejňovaní takýchto informácií a nakladaní s nimi by mala Komisia dodržiavať pravidlá o služobnom tajomstve, a to vrátane ochrany všetkých dôverných informácií, v súlade s článkom 339 ZFEÚ.
- (19) Zverejnenie informácií o obchodnej činnosti podniku by mohlo spôsobiť tomuto podniku vážne škody. Komisia by preto mala náležite zohľadniť oprávnené záujmy podnikov, najmä ochranu obchodného tajomstva. S cieľom zabezpečiť, aby sa s obchodným tajomstvom a inými dôvernými informáciami poskytnutými Komisii zaobchádzalo v súlade s článkom 339 ZFEÚ, mal by každý podnik alebo každé združenie podnikov, ktoré predkladá informácie, jasne uviesť, ktoré údaje považuje za

dôverné a prečo majú dôverný charakter. Komisia by nemala mať možnosť zverejniť dôverné informácie, ktoré takíto respondenti poskytli členskému štátu, ktorého sa táto žiadosť týka, iba ak by predtým na tento účel získala ich súhlas so zverejnením týchto informácií. Od dotknutého respondenta by sa malo vyžadovať, aby Komisii poskytol osobitné znenie informácií, ktoré nemá dôverný charakter a ktoré by sa mohli poskytnúť príslušnému členskému štátu. Ak sa na informácie, ktoré boli označené za dôverné, nevzťahujú povinnosti služobného tajomstva, je vhodné, aby existoval mechanizmus, na základe ktorého môže Komisia rozhodnúť, v akom rozsahu možno takéto informácie zverejniť. V rozhodnutí, ktorým sa zamietajú oprávnenosť tvrdenia o dôvernom charaktere niektorých informácií, by sa mala uviesť lehota, po uplynutí ktorej budú zverejnené, aby respondent mal možnosť využiť dostupné prostriedky súdnej ochrany vrátane akýchkoľvek dočasných opatrení. Mali by sa zaručiť práva respondenta tak, aby mal možnosť vyjadriť sa pred prijatím akéhokoľvek rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o dôverný charakter informácií.

- (20) Vzhľadom na výnimočnosť nástroja na vyšetrovanie stanoveného v tomto nariadení a s cieľom monitorovať proporcionalitu jeho používania Komisia každé dva roky vypracuje správu o uplatňovaní tohto nariadenia a predloží ju Európskemu parlamentu a Rade.
- (21) Toto nariadenie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané najmä v Charte základných práv Európskej únie. Zámerom tohto nariadenia je predovšetkým zabezpečiť plné dodržiavanie práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života, práva na ochranu osobných údajov, práva na dobrú správu vecí verejných, a najmä prístup k spisom, pri súčasnom rešpektovaní obchodného tajomstva, práva na účinný opravný prostriedok a na spravodlivý proces, práva na obhajobu a zásad zákonnosti a primeranosti sankcií.
- (22) Ak opatrenia stanovené týmto nariadením zahŕňajú spracovanie osobných informácií, mali by sa vykonávať v súlade s právnymi predpismi Únie o ochrane osobných údajov, predovšetkým v súlade so smernicou 95/46/ES³⁰. Pokiaľ ide o spracovanie osobných údajov, ktoré vykonáva Komisia, ako aj o spracovanie osobných údajov v rámci tohto nariadenia, musí byť v súlade s ustanoveniami nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001³¹.
- (23) Keďže ciele tohto nariadenia, a to najmä uľahčenie prístupu Komisie k informáciám o trhu potrebným na plnenie jej úloh s cieľom dosiahnuť bezproblémové fungovanie vnútorného trhu, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov ich rozsahu a účinkov ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 ZEÚ. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie uvedených cieľov.
- (24) Toto nariadenie by nemalo mať vplyv na vyšetrovacie právomoci členských štátov. Cieľom tohto nariadenia nie je zmeniť, obmedziť ani zrušiť vyšetrovacie právomoci, ktoré už boli podľa iných právnych predpisov Únie zverené Komisii alebo orgánom, úradom alebo agentúram Únie. Toto nariadenie by predovšetkým nemalo mať vplyv

³⁰ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 23.11.1995).

³¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1).

na vyšetrovacie právomoci Komisie týkajúce sa uplatňovania pravidiel hospodárskej súťaže potrebných na fungovanie vnútorného trhu.

- (25) V súlade s článkom 28 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 sa uskutočnili konzultácie s európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov, ktorý zaujal stanovisko k [...].

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Kapitola I

Všeobecné ustanovenia

Článok 1

Predmet úpravy

1. Týmto nariadením sa stanovujú pravidlá týkajúce sa:
 - a) podmienok, na základe ktorých môže Komisia požiadať podniky a združenia podnikov o poskytnutie informácií potrebných na plnenie úloh, ktoré boli Komisii zverené v súvislosti s oblasťami uvedenými v článku 2;
 - b) postupu, ktorý sa má uplatňovať pri žiadosti o takéto informácie.
2. Toto nariadenie sa uplatňuje bez toho, aby tým boli dotknuté iné ustanovenia umožňujúce Komisii alebo orgánom, úradom alebo agentúram Únie zhromažďovať alebo požadovať informácie.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

Toto nariadenie sa uplatňuje v týchto oblastiach:

1. vnútorný trh uvedený v článku 26 ods. 2 zmluvy;
2. poľnohospodárstvo a rybné hospodárstvo s výnimkou ochrany morských biologických zdrojov;
3. doprava;
4. životné prostredie;
5. energetika.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „mikropodnik“ je podnik v zmysle jeho vymedzenia v článku 3 ods. 1 smernice 2013/34/EÚ;
2. „malý podnik“ je podnik v zmysle jeho vymedzenia v článku 3 ods. 2 prvý pododsek smernice 2013/34/EÚ;

3. „stredný podnik“ je podnik v zmysle jeho vymedzenia v článku 3 ods. 3 smernice 2013/34/EÚ.

Článok 4

Právomoc požadovať informácie od podnikov a združení podnikov

Ak hrozí, že vážny problém pri uplatňovaní práva Únie zmarí dosiahnutie významného cieľa politiky Únie, Komisia môže podľa kapitoly II podniky alebo združenia podnikov požiadať o informácie na účely odstránenia uvedeného problému.

Kapitola II

Podmienky a postup pri žiadosti o informácie

Článok 5

Podmienky

1. Komisia uplatňuje právomoc požadovať informácie od podnikov a združení stanovenú v článku 4 len vtedy, ak informácie dostupné Komisii a požadované na účel uvedený v článku 4 nie sú dostačujúce alebo primerané a nemožno ich získať včas z týchto dôvodov:
 - a) informácie nie sú uvedené vo verejne dostupnom zdroji a
 - b) informácie členský štát na žiadosť Komisie neposkytol alebo
 - c) informácie neposkytla právnická alebo fyzická osoba.
2. Pred požiadanim o informácie podľa článku 6 Komisia prijme rozhodnutie, v ktorom uvedie svoj úmysel využiť právomoc požadovať informácie od podnikov alebo združení podnikov podľa tohto nariadenia.

Toto rozhodnutie obsahuje tieto informácie:

 - a) súhrnný opis údajného vážneho problému cezhraničného charakteru pri uplatňovaní práva Únie a dôvody, na základe ktorých takýto problém ohrozuje splnenie významného cieľa politiky Únie;
 - b) súhrnný opis požadovaných informácií;
 - c) odôvodnené vysvetlenie, prečo sú takéto informácie potrebné na účely uvedené v článku 4;
 - d) odôvodnené vysvetlenie, prečo sa iné prostriedky na získanie takýchto informácií ukázali nedostatočnými alebo neprimeranými alebo prečo takéto informácie nemožno k danému okamihu včas získať;
 - e) kritériá výberu adresátov žiadostí o informácie.

Rozhodnutie sa adresuje dotknutému členskému štátu alebo dotknutým členským štátom. Komisia bezodkladne informuje dotknutý členský štát alebo dotknuté členské štáty.
3. Podniky alebo združenie podnikov, ktorých sa žiadosť uvedená v článku 4 týka, sú povinné poskytnúť len informácie, ktoré majú k dispozícii.

Komisia náležite zohľadní zásadu proporcionality, najmä pokiaľ ide o malé a stredné podniky.

Článok 6

Žiadosť o informácie určená podnikom a združeniam podnikov

1. V prípadoch uvedených v článku 4 a za podmienok stanovených v článku 5 môže Komisia na základe jednoduchej žiadosti alebo rozhodnutia od podnikov a združení podnikov požadovať poskytnutie informácií.

Pri výbere príjemcov žiadostí o informácie je cieľom Komisie zabezpečiť, aby boli takéto žiadosti adresované len podnikom a združeniam podnikov, ktoré sú schopné relevantné informácie poskytnúť.

V súlade s týmto nariadením Komisia nepodáva žiadosti o informácie mikropodnikom, pokiaľ nie sú členom skupiny podnikov, ktorá spĺňa aspoň kritériá na malú skupinu v zmysle jej vymedzenia v článku 6 ods. 5 smernice 2013/34/EÚ.

2. V jednoduchej žiadosti uvedenej v odseku 1 sa uvedie právny základ a účel danej žiadosti, presne sa určí, aké informácie sa požadujú a stanoví sa primeraná lehota, v ktorej sa majú tieto informácie poskytnúť. Okrem toho sa v nej uvedú aj pokuty stanovené v článku 9 ods. 1 ukladané v prípade poskytnutia nesprávnych alebo zavádzajúcich informácií.
3. V rozhodnutí uvedenom v odseku 1 sa uvedie právny základ a účel žiadosti, presne sa určí, aké informácie sa požadujú, a stanoví sa primeraná lehota, v ktorej musia byť tieto informácie poskytnuté. Podľa potreby sa takisto uvedú aj pokuty stanovené v článku 9 ods. 1 a pravidelné penále stanovené v článku 9 ods. 2.

Okrem toho sa poukáže na právo podniku alebo združenia podnikov požiadať Súdny dvor Európskej únie o preskúmanie rozhodnutia.

Dotknutý podnik a dotknuté združenie podnikov môže požiadať o predĺženie lehoty v súlade s článkom 14.

4. Komisia zároveň poskytne kópiu jednoduchej žiadosti alebo rozhodnutia, ktoré sú uvedené v tomto článku, členskému štátu, na území ktorého sa nachádza registrované sídlo podniku alebo združenia podnikov.

Ak Komisia začne formálne konanie o nesplnení povinnosti podľa článku 258 ZFEÚ, bez ohľadu na to, kde sa registrované sídlo podniku alebo združenia podnikov nachádza, poskytne Komisia dotknutému členskému štátu kópiu všetkých jednoduchých žiadostí alebo rozhodnutí uvedených v tomto článku, ktoré boli podané v kontexte daného konania.

5. Rozhodnutia uvedené v odseku 1 sú adresované dotknutému podniku alebo združeniu podnikov. Komisia bezodkladne oznámi rozhodnutie adresátovi.

Článok 7

Odpovede na žiadosti o informácie a ochrana dôverných informácií

1. Podniky alebo združenia podnikov, ktoré na základe žiadosti Komisie o informácie založenej na článku 5 poskytujú informácie, predložia Komisii svoje zrozumiteľné, úplné a presné odpovede.

2. Komisia poskytne adresátovi príležitosť, aby ju upozornil na informácie, ktoré považuje za informácie, na ktoré sa vzťahuje povinnosť služobného tajomstva.

Podnik alebo združenie podnikov, ktoré predkladá informácie podľa článku 5, jasne uvedie, ktoré informácie považuje za dôverné, pričom uvedie dôvody takejto žiadosti o dôverný charakter, a poskytne Komisii osobitné znenie podania, ktoré nemá dôverný charakter. Ak sa majú informácie poskytnúť v určitej lehote, rovnaká lehota sa uplatňuje na poskytovanie znenia, ktoré nemá dôverný charakter.

3. Komisia na požiadanie postúpi doručené odpovede dotknutému členskému štátu, ak sú relevantné pre formálne konanie o nesplnení povinnosti podľa článku 258 ZFEÚ vedené proti dotknutému členskému štátu. Ak odpoveď podľa tohto článku obsahuje informácie, ktoré majú vzhľadom na daný členský štát dôverný charakter, Komisia mu postúpi len znenie podania, ktoré nemá dôverný charakter.

4. Komisia overí, či žiadosť o zachovanie dôverného charakteru predložených informácií podaná podnikmi alebo združeniami podnikov poskytujúcimi informácie podľa odseku 2 druhého pododseku je podložená a primeraná.

Po tom, ako Komisia poskytla dotknutému podniku alebo združeniu podnikov možnosť vyjadriť sa, môže prijať rozhodnutie, podľa ktorého nie sú informácie, ktoré sú predmetom žiadosti o dôverný charakter, chránené, a v ktorom stanoví lehotu, po uplynutí ktorej sa tieto informácie zverejnia. Uvedená lehota nesmie byť kratšia ako jeden mesiac.

Uvedené rozhodnutie sa bezodkladne oznámi dotknutému podniku alebo združeniu podnikov.

Článok 8

Použitie informácií zhromaždených Komisiou

Komisia použije informácie zhromaždené podľa článku 5 len na účel uvedený v článku 4.

Komisia môže do dokumentov, ktoré sa majú postúpiť iným stranám alebo zverejniť, zahrnúť dôverné informácie poskytnuté podnikmi alebo združením podnikov len v týchto prípadoch:

- a) ak sú takéto informácie vo forme zhrnutia alebo súhrnu alebo v každom prípade v takej forme, že nie je možné odhaliť totožnosť jednotlivých podnikov alebo združení podnikov;
- b) ak Komisia predtým získala súhlas respondenta so zverejnením takýchto informácií;
- c) ak je poskytnutie takýchto informácií členskému štátu potrebné na dokázanie porušenia práva Únie v rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia za predpokladu, že respondent mal možnosť vyjadriť sa pred prijatím rozhodnutia a možnosť využiť všetky dostupné súdne prostriedky nápravy pred zverejnením.

Informácie, ktoré už boli zverejnené, môže Komisia použiť na iný účel, než je účel stanovený v tomto nariadení.

Kapitola III

Pokuty a pravidelné penále

Článok 9

Pokuty a pravidelné penále

1. Ak to Komisia považuje za nevyhnutné a primerané, môže rozhodnutím uložiť podnikom alebo združeniu podnikov pokuty, ktoré nepresahujú 1 % ich celkového obratu za predchádzajúci hospodársky rok, pokiaľ úmyselne alebo z hrubej nebalosti:
 - a) poskytnú nesprávne alebo zavádzajúce informácie ako odpoveď na žiadosť podľa článku 6 ods. 2;
 - b) poskytnú nesprávne, neúplné alebo zavádzajúce informácie ako odpoveď na rozhodnutie prijaté podľa článku 6 ods. 3 alebo neposkytnú informácie v stanovenej lehote.
2. Komisia môže rozhodnutím uložiť podnikom alebo združeniam podnikov pravidelné penále, ak podnik v stanovenej lehote nepredloží úplné, správne a nezavádzajúce informácie požadované na základe rozhodnutia Komisie prijatého podľa článku 6 ods. 3.

Pravidelné penále nepresiahne 5 % priemerného denného obratu dotknutého podniku alebo združenia za prechádzajúci hospodársky rok, a to za každý pracovný deň omeškania počítaný od dátumu stanoveného v rozhodnutí až do predloženia informácií, ktoré požaduje alebo vyžaduje Komisia.
3. Ak podnik alebo združenie podnikov neposkytne žiadne alebo poskytne neúplné informácie, Komisia pred uložením pokuty alebo sankcie stanoví konečnú lehotu dvoch týždňov na doručenie chýbajúcich informácií.
4. Pri stanovení výšky pokuty alebo pravidelného penále Komisia zohľadní povahu, závažnosť a trvanie porušovania článku 6 ods. 1, ako aj zásadu proporcionality, najmä pokiaľ ide o malé a stredné podniky.
5. Ak podniky alebo združenia podnikov splnili záväzok, ktorý sa mal vynútiť pomocou pravidelného penále, Komisia môže znížiť výšku pravidelného penále alebo od neho upustiť.
6. Pred prijatím rozhodnutia v súlade s odsekom 1 alebo 2 poskytne Komisia dotknutým podnikom alebo združeniam podnikov možnosť vyjadriť sa.

Článok 10

Premlčacia lehota na ukladanie pokút a pravidelného penále

1. Na právomoc prenesenú na Komisiu na základe článku 9 sa vzťahuje premlčacia lehota tri roky.
2. Premlčacia lehota uvedená v odseku 1 začína plynúť dňom, keď došlo k porušeniu uvedenému v článku 9. V prípade pokračujúceho alebo opakovaného porušenia

článku 6 ods. 1 však premlčacia lehota začína plynúť dňom, keď došlo k skončeniu porušenia.

3. Plynutie premlčacej lehoty na ukládanie pokút alebo pravidelného penále sa preruší akýmkoľvek opatrením, ktoré Komisia prijme na účely vyšetrovania alebo konania vo veci prípadného porušenia článku 6 ods. 1, a to s účinnosťou odo dňa oznámenia tohto opatrenia dotknutému podniku alebo združeniu podnikov.
4. Po každom prerušení začne premlčacia lehota plynúť odznovu. Premlčacia lehota však uplynie najneskôr v deň uplynutia šiestich rokov, a to bez toho, aby Komisia uložila pokutu alebo pravidelné penále. Uvedená lehota sa predĺži o obdobie, počas ktorého je premlčacia lehota pozastavená v súlade s odsekom 5.
5. Premlčacia lehota na ukládanie pokút alebo pravidelného penále sa pozastavuje na celé obdobie, počas ktorého je rozhodnutie Komisie predmetom konania na Súdnom dvore Európskej únie.

Článok 11

Premlčacia lehota na vymáhanie pokút a pravidelného penále

1. Na právomoc Komisie vymáhať rozhodnutia prijaté podľa článku 9 sa vzťahuje premlčacia lehota v dĺžke piatich rokov.
2. Premlčacia lehota uvedená v odseku 1 začína plynúť dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia prijatého podľa článku 9.
3. Plynutie premlčacej lehoty v zmysle odseku 1 sa preruší:
 - a) oznámením rozhodnutia, ktorým sa mení pôvodná výška pokuty alebo pravidelného penále alebo ktorým sa zamietajú žiadosti o zmenu;
 - b) akýmkoľvek opatrením členského štátu, konajúceho na žiadosť Komisie, ako aj akýmkoľvek opatrením Komisie, ktorého účelom je vymożenie platby pokuty alebo pravidelného penále.
4. Po každom prerušení začne premlčacia lehota plynúť odznovu.
5. Premlčacia lehota stanovená v odseku 1 neplynie v čase, keď:
 - a) plynie lehota na zaplatenie poskytnutá respondentovi;
 - b) je vymáhanie platby pozastavené na základe rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie.

Článok 12

Adresáti rozhodnutí

Rozhodnutia prijaté podľa článku 9 ods. 1 a 2 sú adresované dotknutému podniku alebo združeniu podnikov. Komisia bezodkladne oznámi rozhodnutie adresátovi.

Článok 13

Preskúmanie Súdnyim dvorom

Súdny dvor Európskej únie má neobmedzenú právomoc v zmysle článku 261 ZFEÚ na preskúmanie pokút alebo pravidelného penále, ktoré uložila Komisia. Môže zrušiť, znížiť alebo zvýšiť uloženie pokuty alebo uložené pravidelné penále.

Kapitola IV

Záverečné ustanovenia

Článok 14

Predĺženie lehôt

Lehoty sa stanovujú v mesiacoch alebo pracovných dňoch.

Každá žiadosť o predĺženie lehoty musí byť riadne zdôvodnená a písomne predložená útvaru a na adresu, ktoré určí Komisia, a to aspoň päť pracovných dní pred jej uplynutím. Komisia môže rozhodnúť o predĺžení lehoty v trvaní, ktoré je opodstatnené a primerané.

Článok 15

Uverejňovanie rozhodnutí

1. Komisia uverejňuje v *Úradnom vestníku Európskej únie* súhrnné oznámenie rozhodnutí, ktoré prijme v súlade s článkom 5 ods. 2. Súhrnné oznámenie obsahuje informáciu o tom, že kópiu rozhodnutia možno získať v autentickom jazykovom znení či zneniach.
2. Komisia uverejňuje v *Úradnom vestníku Európskej únie* rozhodnutia, ktoré prijme podľa článku 9 ods. 1 a 2.

Článok 16

Služobné tajomstvo

Bez toho, aby boli dotknuté články 7 a 8, členské štáty, ich úradníci a iní služobní zamestnanci nezverejnia informácie, ktoré získali pri uplatňovaní tohto nariadenia a na ktoré sa vzťahuje povinnosť služobného tajomstva.

Článok 17

Ochrana osobných údajov

Pokiaľ ide o spracovanie osobných údajov v rámci tohto nariadenia, členské štáty vykonávajú svoje úlohy na účely tohto nariadenia v súlade s vnútroštátnymi zákonmi, inými právnymi predpismi alebo správными opatreniami, ktorými sa transponuje smernica 95/46/ES. Komisia pri spracúvaní osobných údajov v rámci tohto nariadenia dodržiava ustanovenia nariadenia (ES) č. 45/2001.

Článok 18

Správy

Komisia každé dva roky vypracuje správu o uplatňovaní tohto nariadenia a predloží ju Európskemu parlamentu a Rade.

Článok 19

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli

*Za Európsky parlament
predseda*

*Za Radu
predseda*